

Sygn. akt II Ka 41/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Marek Podwójniak

Protokolant: staż. Magdalena Tomczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Sieradzu Elżbiety Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 03 czerwca 2020 r.

sprawy **M. K.** oskarżonego z art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 14 listopada 2019 r. w sprawie
o sygn. akt II K 206/19

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od M. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20,00 (dwadzieścia 00/100) złotych tytułem poniesionych w postępowaniu odwoławczym wydatków oraz wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 180,00 (sto osiemdziesiąt 00/100) złotych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 41/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	o		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w			

Łasku z dnia 14 listopada 2019 roku wydany w sprawie II K 206/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach	

	faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6.	Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>				
Lp.	Zarzut			
3.1.	<p>zarzut obraży przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 kpk oraz art. 410 kpk poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść orzeczenia, wskutek przyjęcia, że zabrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności za popełnienie czynu określonego w art. 178a par. 1 i 4 kk, podczas gdy właściwa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego z uwzględnieniem przeprowadzonych w sprawie dowodów, ze szczególnym wskazaniem na wyjaśnienia oskarżonego, zeznania świadków, a także zasad</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>prawidłowego rozumowania, zasad wiedzy i doświadczenia życiowego, nie mogły prowadzić do wniosku, że oskarżony, znajdując się w stanie nietrzeźwości, prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>W przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy zgromadził pełny materiał dowodowy, a analiza zebranych dowodów prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż Sąd I instancji - wbrew postawionemu zarzutowi - ocenił je w sposób swobodny, w odniesieniu do pozostałych dowodów, jak również z uwzględnieniem zasad logiki i doświadczenia życiowego, a przy tym nie pominął jakiegokolwiek okoliczności, która mogłaby mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Tym samym nie może być w</p>				

tej sprawie mowy o naruszeniu art. 7 kpk oraz art. 410 kpk. Sąd meriti w świetle całego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w pełni zasadnie uznał za wiarygodne wyjaśnienia złożone przez oskarżonego w toku postępowania przygotowawczego. Analiza ich treści, biorąc pod uwagę także zasady logiki, nie pozostawia wątpliwości, że M. K. w trakcie dochodzenia złożył szczerze wyjaśnienia i przedstawił prawdziwą wersję wydarzeń. Opisał przebieg wypadków w sposób logiczny i spójny, jego wypowiedzi były precyzyjne i nie pozostawiały wątpliwości, że 8 czerwca 2019r. kierował on motocyklem znajdując się w stanie nietrzeźwości nie zaś jedynie pchał motocykl po drodze . Mając świadomość ciężącego na nim zarzutu przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż przyznaje się do tego, że jechał, że przewrócił się, bo pewnie za szybko jechał i że nie wie, po co wsiadał na skuter.

Wyraził również wolę dobrowolnego poddania się karze. Nie miał przy tym jakiegokolwiek powodu, aby fałszywie obciążyć swoją osobę. Wbrew zarzutom skarżącego nie ma żadnych podstaw do uznania, że jego wypowiedzi zostały zniekształcone, jak też by miał kłopoty z precyzją formułowania myśli i żeby była na nim wywierana jakakolwiek presja, tym bardziej, że złożył pod tymi wyjaśnieniami swój podpis wpisując zarazem własnoręcznie, że protokół jest zgodny z jego wyjaśnieniami. Słusznie przy tym Sąd I instancji wskazał w uzasadnieniu wyroku, że oskarżony składając odmienne wyjaśnienia na rozprawie nie był w stanie wyjaśnić w sposób racjonalny rozbieżności pomiędzy jego relacjami z postępowania przygotowawczego i rozprawy, owej rzekomej nieprecyzyjności wypowiedzi z jego przesłuchania w

trakcie dochodzenia. Wbrew stanowisku obrońcy nie można bowiem uznać za racjonalne podane przez niego powody w postaci bólu będącego następstwem upadku oraz stresu wywołanego postępowaniem karnym, obawami o ewentualną niemożność zapewnienia bytu rodzinie i potęgowanego determinacją, by nie popaść ponownie w konflikt z prawem. Pamiętać należy, że oskarżony został przesłuchany dopiero cztery dni po zdarzeniu, gdy miał możliwość przemyślenia tego, co się wydarzyło i podjęcia świadomej decyzji, jaką postawę przyjąć w trakcie przesłuchania, zaś dolegliwości bólowe nie były sprawą świeżą, lecz towarzyszyły mu już od kilku dni. Jak przy tym słusznie zauważył Sąd Rejonowy oskarżony nie jest osobą, która podczas przesłuchania w dniu 12 czerwca 2019r. miała pierwszy raz kontakt z funkcjonariuszkami Policji przy okazji

prowadzonego w stosunku do niego postępowania i którą pierwszy raz przesłuchiowano w charakterze podejrzanego. M. K. był bowiem wcześniej wielokrotnie skazany za przestępstwa, a tym samym wielokrotnie przesłuchiowano go jako osobę podejrzaną o popełnienie czynów zabronionych. Jest więc człowiekiem obeznanym z tego rodzaju sytuacjami i także z uwagi na tę okoliczność nie może być w tym wypadku mowy o zniekształceniu jego wypowiedzi czy nieprecyzyjności w formułowaniu myśli, ogólnie o innych intencjach z jego strony niż te wynikające z treści jego wyjaśnień, z uwagi na towarzyszący mu stres z opisanych przez obrońcę w uzasadnieniu apelacji powodów, czy też ewentualną presję ze strony przesłuchującego. Trzeba też podkreślić, że M. K. miał bardzo istotny powód, aby na rozprawie przed Sądem zaprzeczać swojej relacji z

postępowania przygotowawczego w sytuacji, gdy jego wcześniejsze wyjaśnienia stanowiły kluczowy dowód potwierdzający jego sprawstwo a tym samym decydujący o jego odpowiedzialności karnej. Jeszcze raz należy przy tym podkreślić, że jego relacja z postępowania przygotowawczego była logiczna i nie pozostawiała wątpliwości co do tego, jakie wyjaśnienia chciał on wówczas złożyć i faktycznie złożył. Przyjął on wówczas postawę, w której przyznawał się do jazdy motocyklem w stanie nietrzeźwości, licząc zapewne - na co wskazuje jego wniosek złożony w trakcie tego przesłuchania - że to pozwoli mu uzyskać karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, co jednak w świetle obowiązujących przepisów kodeksu karnego okazało się ostatecznie niemożliwe. A zatem Sąd I instancji miał pełne prawo to właśnie wyjaśnienia

oskarżonego z
postępowania
przygotowawczego
uznać za
wiarygodne, a
odmówić wiary jego
relacji z rozprawy
uznając ją za
przyjętą linię obrony
ukierunkowaną na
uniknięcie
odpowiedzialności
karnej. Z opisanych
wyżej powodów
Sąd Rejonowy miał
również nie dać
wiary zeznaniom M.
O. i J. W. w
zakresie, w jakim
nie były one zgodne
z wyjaśnieniami
oskarżonego
złożonymi w toku
dochodzenia.
Słusznie meriti
zauważył, że
świadkowie ci jako
osoby najbliższe
dla oskarżonego
mieli istotny interes
w tym, aby
złożyć korzystne
dla niego zeznania,
które pozwoliłyby
mu uniknąć
odpowiedzialności
karnej za zarzucany
mu czyn. Należy
również - wbrew
twierdzeniom
obrońcy - w pełni
zgodzić się z
Sądem I instancji,
iż gdyby faktycznie
M. O. widziała
kluczyki wystające
spod siedzenia
motocykla
oskarżonego, to
zamiast je schować

przed przyjazdem funkcjonariuszy Policji, powinna o tym fakcie poinformować przybyłych funkcjonariuszy, bo przecież byłyby to okoliczność, która mogłaby wskazywać, że faktycznie M. K. jedynie pchał motocykl, a to z kolei mogłoby mu pomóc obronić się przed zarzutem kierowania motocyklem w stanie nietrzeźwości. Skarżący nie wskazał przy tym, dlaczego jego zdaniem niezrozumiała jest owa konstatacja Sądu I instancji. Nie można także zgodzić się z obrońcą, iż za wiarygodnością wyjaśnień oskarżonego z rozprawy ma przemawiać fakt, iż droga, którą przemieszczał się M. K. jest pokryta głębokimi koleinami, stwarzającymi istotne niebezpieczeństwo w przypadku poruszania się po nich pojazdami jednośladowymi. Sam oskarżony nie wskazywał przecież, że pchał on motocykl z uwagi na głębokie koleiny i dziwiłoby, gdyby faktycznie

zdecydował się on pchać motocykl w tak trudnych warunkach, a z kolei podnoszony przez obrońcę stan drogi czyni w jeszcze większym stopniu logiczną wersję oskarżonego z postępowania przygotowawczego, iż jadąc taką drogą motocyklem ze zbyt dużą prędkością przewrócił się. Reasumując ocenie dowodów dokonanej przez Sąd I instancji nie można nic zarzucić. Spełnia ona wymogi określone w art. 7 kpk, a przy tym - w kontekście treści art. 410 kpk - brak jest podstaw, iż Sąd I instancji nie wziął pod uwagę jakiegokolwiek okoliczności, która mogłaby mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Sąd Rejonowy miał pełne prawo uznać za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego z postępowania przygotowawczego, a w dodatku w sposób przekonujący uzasadnił swoje stanowisko w tym zakresie. Tym samym nie można również uznać za zasadny zarzutu

<p>błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na przyjęciu, że w dniu 8 czerwca 2019r. M. K. kierował motocyklem będąc w stanie nietrzeźwości, skoro ustalenia w tym zakresie wynikały w sposób nie budzący wątpliwości z pierwszych wyjaśnień oskarżonego oraz z protokołów badania stanu trzeźwości, które w pełni zasadnie zostały uznane za dowody wiarygodne. A zatem z powyższych względów postawiony przez obrońcę oskarżonego zarzut obrazy przepisów postępowania, a w konsekwencji tego błędu w ustaleniach faktycznych należało uznać za całkowicie bezpodstawny .</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu wypełniającego znamiona określone w art. 178a par. 1 i 4 kk ewentualnie o uchylenie wyroku</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania				
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
wniosek niezasadny z uwagi na bezpodstawność zarzutu				
3.2.	zarzut rażącej niewspółmierności wymierzonej przez Sąd I instancji kary 1 roku pozbawienia wolności	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Analizując stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i występującego okoliczności obciążające i łagodzące należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie nie tylko nie może być mowy o uznaniu orzeczonej wobec oskarżonego kary za rażąco surową, ale wręcz można ją uznać za stosunkowo łagodną. Sąd meriti				

rozstrzygając o karze miał na uwadze wszystkie przesłanki, które powinien mieć w tym zakresie na względzie, w tym zwłaszcza występujące w sprawie okoliczności łagodzące w postaci zwłaszcza przyznania się oskarżonego do zarzucanego mu czynu w toku postępowania przygotowawczego i wyrażenie skruchy, poruszania się przez niego motocyklem w porze wieczorowej, na krótkim dystansie i drogą, na której natężenie ruchu nie jest duże. W sprawie tej nie zachodziły jakiegokolwiek przesłanki, które uzasadniałyby skorzystanie przez Sąd Rejonowy z instytucji określonej w art. 37a kk i wymierzenie oskarżonemu kary grzywny. Podkreślić należy, że Sąd I instancji miał pełną świadomość, iż M. K. ma małe dziecko, które pozostaje na jego utrzymaniu, podobnie jak jego partnerka, że jest on jedynym żywicielem rodziny, a ponadto obecnie ma stałą pracę. Niewątpliwie można mówić o

pewnej zmianie trybu życia przez oskarżonego, a jego sytuacja nie jest najłatwiejsza, uwzględniając niepełnosprawność partnerki i dziecka, konieczność rehabilitacji dziecka i spłaty kredytu zaciągniętego na remont domu, niemniej w sprawie tej zachodzi tak wiele okoliczności obciążających, że wykluczały one jakiegokolwiek rozważania o możliwości o wymierzeniu oskarżonemu na podstawie art. 37a kk kary grzywny, a zarazem uzasadniały orzeczenie znacznie surowszej kary pozbawienia wolności i tylko występujące okoliczności łagodzące stanowiły podstawę wymierzenia mu ostatecznie kary tylko tylko 1 roku pozbawienia wolności. Pamiętać przede wszystkim należy, że był on wcześniej wielokrotnie karany za różnego rodzaju i to bardzo poważne przestępstwa i w związku z tym odbywał kary pozbawienia wolności, co jednak

nie skłoniło go do żadnej refleksji i powstrzymania się od popełnienia kolejnego czynu zabronionego i to w warunkach powrotu do przestępstwa określanych w art. 64 § 1 kk. Podkreślenia również wymaga, iż znajdował się on w stanie znacznej nietrzeźwości, jak też że poruszał się motocyklem w sposób niebezpieczny, jechał zbyt szybko, co skutkowało utratą panowania nad pojazdem i upadkiem. W świetle powyższych rozważań nie może być mowy o tym, aby karę orzeczoną wobec oskarżonego uznać za surową, a tym bardziej w stopniu rażącym. W świetle wszystkich okoliczności sprawy nie było żadnych podstaw do orzeczenia wobec niego kary grzywny na podstawie art. 37a kk, a orzeczoną wobec niego karę 1 roku pozbawienia wolności należy określić wręcz jako łagodną. A zatem zarzut rażącej niewspółmierności rozstrzygnięcia o karze należało uznać

za całkowicie chybiony.				
Wniosek				
o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu na podstawie art. 37a kk kary grzywny	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
wniosek niezasadny z uwagi na bezpodstawność zarzutu				
3.3.	zarzut rażącej niewspółmierności wymierzonego przez Sąd I instancji środka karnego w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Wbrew stanowisku skarżącego Sąd I instancji w pełni zasadnie uznał, iż				

w sprawie tej nie mamy do czynienia z wyjątkowym wypadkiem, uzasadnionym szczególnymi okolicznościami, uzasadniającym - w świetle art. 42 par. 3 kk - odstąpienie od orzeczenia wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Okoliczności wskazane przez obrońcę, a więc przemieszczanie się przez oskarżonego niewielkim pojazdem, po drodze o małym natężeniu ruchu, nie wyrządzenie przez niego szkód i nieprzewożenie pasażerów, nie mogą stanowić podstawy do uznania, iż mamy w tym wypadku do czynienia z owym wyjątkowym wypadkiem. Instytucja określona w art. 42 par. 3 kk stanowi wyjątek od zasady i dla jego wystąpienia muszą zajść naprawdę wyjątkowe okoliczności, zaś w tej konkretnej sprawie nie tylko takowe się nie pojawiły, ale wręcz mamy w tym wypadku do czynienia z

przesłankami, które w jeszcze większym stopniu przemawiają za wykluczeniem M. K. z grona kierowców dożywotnio. W szczególności należy mieć na względzie fakt, że oskarżony nie miał tak naprawdę żadnego istotnego powodu, aby wsiąść na motocykl będąc pod wpływem alkoholu, a ponadto znajdował się on w stanie znacznej nietrzeźwości, zaś pod w związku ze zbyt szybką jazdą stracił panowanie nad motocyklem i przewrócił się, a więc sposobem swojej jazdy stworzył istotne zagrożenie i można mówić o dużym szczęściu, że M. K. nie spotkał na swojej drodze pieszego czy też innego kierowcy, bo skutki jego jazdy mogłyby się okazać tragiczne. Reasumując brak jest podstaw do uznania, że mamy w tym wypadku do czynienia z rażąco surowym rozstrzygnięciem dotyczącym zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, a tym samym podniesiony w tym

zakresie zarzut należy uznać za chybiony.			
Wniosek			
o zmianę zaskarżonego wyroku oraz odstąpienie na podstawie art. 42 par. 3 kk od orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
wniosek niezasadny z uwagi na bezpodstawność zarzutu			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
5. ROZSTRZYGNIECIE			

SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
utrzymano w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 14 listopada 2019 roku wydany w sprawie II K 206/19	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Podniesione w apelacji zarzuty obrazy przepisów postępowania oraz w konsekwencji tego błędu w ustaleniach faktycznych, jak również zarzuty rażącej niewspółmierności kary i orzeczonego środka karnego okazały się bezzasadne. Sąd I instancji w przedmiotowej sprawie zgromadził wszystkie dowody, które mogły mieć dla znaczenie jej rozstrzygnięcia i dokonał ich oceny w sposób prawidłowy, nie naruszając zasady swobodnej	

oceny dowodów określonej w art. 7 kpk, a przy tym nie pominął jakiegokolwiek okoliczności, która mogłaby dla rozstrzygnięcia tej sprawy mieć znaczenie.

Bezzasadne okazały się wszystkie zarzuty obrazy art. 7 kpk i art. 410 kpk podniesione przez obrońcę oskarżonego, a we wcześniejszej części uzasadnienia zostało w tym zakresie przedstawione bardzo szczegółowo stanowisko Sądu Okręgowego. Sąd meriti w pełni zasadnie uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego złożone przez niego w toku postępowania przygotowawczego, a w oparciu o nie prawidłowo zarazem ustalił, że M. K. w dniu 8 czerwca 2019r. kierował motocyklem w stanie nietrzeźwości. W świetle poczynionych w sprawie prawidłowych ustaleń nie było wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 §

1 kk. Nie można mieć również zastrzeżeń do wymierzonej oskarżonemu kary i orzeczonego wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Sąd meriti uwzględnił przy rozstrzygnięciach w tym zakresie wszystkie okoliczności, które mogły mieć na niego wpływ a zarzuty w tym zakresie - ze wskazanych szczegółowo we wcześniejszej części uzasadnienia powodów - okazały się całkowicie bezpodstawne.

1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

5.2.1.

Przedmiot i zakres zmiany

Zwięźle o powodach zmiany

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

1.1.7. Przyczyna, zakres i

podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	Na podstawie art. 636 § 1 kpk w związku z nieuwzględnieniem apelacji obrońcy oskarżonego Sąd zasądził od M. K. kwotę 180 złotych tytułem opłaty za II instancję oraz kwotę 20 złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym, nie znajdując podstaw do zwolnienia go od tychże kosztów uwzględniając uzyskiwane przez niego dochody.	
7. PODPIS		
Marek Podwójniak		